

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 5.

Udgivet 10de Februar.

1900.

Kongelig Resolution

af 3die Februar.

3 Febr.

Approbation i Henshold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Hobøl Herred i Smaalønenes Amt under 19de December 1898 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opsørelse eller Flytning af Baaningshus skal følgende iagttages:

- a. at Grunden er saavidt mulig tør, fri for Tilfig af Vand og Madjorden bortført derfra,
- b. at Huset skal sættes paa en Grundmur af Sten forsynet med mindst 2 Træhul og af mindst 23 cm. Høide,
- c. at ethvert Beboelsesrum skal have en Høide af mindst 2,20 m. fra Gulv til Tag og være forsynet med mindst et Vindu, som kan aabnes (Opslagsvindu),
- d. at Gulvet i nederste Etage skal gøres tæt og trækfrit.

§ 2. Røgeovn maa ikke benyttes i Beboelsesrum, medmindre der er opført en Kappe (Damphatte) eller anden Indretning, som leder Dampen ud i det Fri.

§ 3. Findes beboet Hus eller Forsamlingslokale skadeligt for Sundheden paa Grund af Fugtighed, Urenslighed, slet Ventilation eller lignende, kan Sundhedskommissionen paalægge vedkommende Eier at rette paa Manglen inden en given Tid og forbyde Rummets Afbenyttelse, indtil dette er skeet,

§ 4. I Bærelse, der benyttes som Soverum, maa ikke opbevares Fødemidler uden i tæt Skab.

§ 5. Til hvert Baaningshus skal høre et Privet, som ikke ligger nærmere dette eller Afarbej end 6 m. og saaledes beliggende, at der ikke kan komme Tilfig derfra til Indtag for Drifkevand og Madvand.

3 Febr.

Priveterne maa holdes, saa meget som muligt, fri for Stank, ved at Ekstrementerne jevnlig oversiroes med Kalk, Jord, Aske, Sagmug eller lignende. De bør tommes mindst et Par Gange aarlig.

§ 6. Stald, Fjøs, Grisehus og Affaldsdynger maa ligesom Priveter ikke være saaledes beliggende, at Tilsig deraf kan ske til Indtag for Mad- og Drikkevand, og ikke ligge nærmere Baaningshus end 6 m.

§ 7. I eller ved Brønd, hvorfra Drikkevand og Madvand tages, maa ikke foretages Vask eller noget, som kan forurene Vandet.

§ 8. I Skolelokaler skal Gulvene oversvættes med Vand og derpaa feies og Pulte og Kathedre astørres med vaad Klud efter hver Gang, der har været holdt Skole. Grundig Vaskning af Gulvene skal foretages mindst 1 Gang ugentlig. I hvert Skolelokal skal forefindes mindst 2 Spyttedakter, som Lærer eller Lærerinde maa paaase bliver brugt af dem, der hoster og spytter, da Spytning paa Gulvet maa forbydes. Spyttedakterne maa jevnlig tommes og vaskes. Der maa sørges for frisk Luft i Skoleværelset, naar det benyttes.

§ 9. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede Fødemidler og for Sundheden skadelige Drugsgjenstande, som indeholder giftige Stoffe som f. Ex. Tapeter, Vegetoier etc. og i Tilfælde sørge for Tilintetgjørelse deraf paa Eierens Bekostning.

§ 10. Naar nogen Bedrift tænkes anlagt, som kan frembringe Stank og Forurensning af Luften eller Drikkevand, maa Sundhedskommissionen først underrettes herom, og den har da at træffe de fornødne Forholdsregler.

§ 11. Gang-, Sengklæder og Bohave efter Personer, døde af smitsom Sygdom, deriblandt Taring, maa ikke afhandles eller benyttes af andre, førend de ere rensede eller desinficerede paa fyldestgørende Maade. I fornødent Fald kan Sundhedskommissionen paabyde Tilintetgjørelse af samme.

§ 12. Børn og Lægslemmer fra fremmede Kommuner maa ikke udsættes i Herredet, førend de er forsynede med Lægeattest for, at de ikke lider af smitsom Sygdom (deriblandt Taring).

§ 13. Friske Børn maa ikke udsættes i Familier, hvor en eller flere lider af smitsom Sygdom, især Taring.

§ 14. Afgivelser fra en eller flere af disse Sundhedsforskrifter kan finde Sted, naar Sundhedskommissionen tillader det.

§ 15. Sundhedskommissionens Medlemmer har at paaase disse Forskrifters Overholdelse og anmelde Overtrædelse af samme til Sundhedskommissionens Formand, der besørger Paatale i Genhold til Lov af 16de Mai 1860 § 26.

Kongelig Resolution

13 Febr.

af 3die Februar.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Hervedsmyndigheden for Fjeld Herred i Søndre Bergenshus Amt under 17de August 1899 fattede Beslutning om nye almindelige Forstrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Beboelsesrum skal Anmeldelse herom indsendes til vedkommende Tilsynsmand i Sundhedskommissionen, før Arbeidet paa Grunden paabegyndes, og følgende Regler iagttages:

- a. Grunden, hvor Huset agtes opført, skal befries for Muldjord og afgroftes saaledes, at den bliver fri for Grundvand; ligeledes sørges der for, at Gaardsrummet kan holdes vasfrit.
- b. Huset skal opføres paa en Grundmur, der intetsteds er lavere end 30 cm., og skal Muren enten udvendig eller indvendig beslaaes med Kalk, Ler eller andet tættende Materiale; der skal være mindst 2 Træhul i Muren.
- c. Ethvert til Beboelse bestemt Rum skal være mindst 2,25 m. høit fra Gulv til Loft og have mindst 1 Bindu forsynet med Hængsler og Kroge, saaat det med Letthed kan aabnes og lukkes.
- d. Gulvet i nederste Stokværk skal være dobbelt (Indstuds-gulv). I Gulvet bør anbringes en Friskluftskanal af Træ eller Blot (8 à 12 cm. i Dversnit), der udenfra gaar gennem Indstuds-gulvet og udmunder i ca. 1 Meters Høide bag Døren.

§ 2. Hvor Røgeovn bruges i Beboelsesrum, skal den være forsynet med en Hætte, saaledes indrettet, at Røgedampen opfanges og bortledes.

§ 3. Mælk og andre Madvarer skal opbevares i særskilt Rum. Hvor saadant ikke kan tilveiebringes, kan de anbringes i en dertil indrettet saakaldt Melkehylde forsynet med Forhæng.

§ 4. For enhver Opsidder paa en Gaard og for Kirke, Arbeidssted eller hvor mange Folk til bestemte Tider samles, skal der inden 2 Aar efter disse Forstrifters Approbation være opført et ordentligt Vandhus. Udtømmelserne, der helst bør opfanges i en tæt og tilstrækkelig stor Kasse eller Tønde, skal jevnlig overstrøes med Torvmuld, Jord eller Aske og bortbringes saa ofte, at ingen Overfyldning finder Sted.

§ 5. Fjøs, Stald, Grisehus eller Vandhus maa ikke være i Kjælder, under Beboelsesrum eller Opbevaringssted for Madvarer,

3. Febr. ligesom de for Eftertiden ikke maa bygges saaledes, at de har Tag eller Væg fælles med Mad- eller Beboelsesrum.

§ 6. De nævnte Udhuse samt Gjødsel- og Affaldsdyng, ligesom Skyllevandskæft maa ikke anbringes Beboelsesrum nærmere end Meter 6 — sex —, og skal der sørges for, at der fra flige Steder ikke er Sig til Alfarvei, Beboelseshus, Brønd eller andet Vandtag til Brug for Mennesker eller Dyr.

§ 7. Brønd eller andet Vandtag maa ikke forurennes ved Bæstning eller paa anden Maade. Vandtag, der ikke er rindende Elv, skal ombygges saaledes med Sten og Torvjord, at ikke Overvand rinder lige ned i samme.

§ 8. Forurenkede Grøfter og stinkende Vandpytter kan — især om Sommeren — forlanges rengjorte strax.

§ 9. Hverken Heste, Kjør, Faar, Gjeber og Svin eller Høns maa huses i eller under Beboelsesrum.

§ 10. Tønet skal rengjøres og Gulvene i Værelserne renvaskes mindst en Gang om Ugen.

§ 11. Efter endt Tørstefiske senest inden Udgangen af April Maaned, skal hvert Hus, hvor Fremmede har logeret, været forsvaret rengjort, ligesaa den Plads, hvor Tørsten har været sloiet, eller hvor Affald af samme har været henlagt. Efter den Tid maa heller ikke Tistehoveder, Rygge eller andet Affald anbringes saa nær Beboelseshus, at Stanken forulemper Beboerne. Hvis Omstændighederne gjør det ønskeligt, kan Sundhedskommissionen ogsaa tidligere paabyde almindelig eller delvis Rengjoring.

§ 12. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede Fødemidler og andre Gjenstande, der er skadelige for Sundheden derved, at de indeholder giftige Bestandele, og kan efter Omstændighederne lade dem tilintetgjøre. Vedommelsen — til hvilket Diemed Prover kan forlanges udlevere — samt foreløbig Standsning af Salg af bedærvede Fødemidler eller sundhedsfarlige Varer kan, naar Afgjørelsen maa ske strax, paa Sundhedskommissionens Vegne udføres af dens Ordfører.

§ 13. Beboelsesrum, ligesom Seng- og Gangklæder samt andre Gjenstande, der har været benyttede af Personer, der lider eller har lidt af smitsomme Sygdomme, hvoriblandt ogsaa Tæring og Spedalskhed, er det forbudt at sælge, overdrage eller lade Andre bruge, forinden de ere rensede saaledes, som Sundhedskommissionens Ordfører paabyder.

§ 14. Ved Bedrifter, der kan forurense Luften eller paa anden Maade forulempe de Omboende, har Eieren at iagttage de Bestemmelser, som Sundhedskommissionen til enhver Tid finder at maatte foreskrive.

§ 15. Befindes Bolig, Forsamlings- eller Arbejdssted ved Mangel paa tilstrækkelig Vys eller frisk Luft, ved Fugtighed, Vrens-

lighed eller Overskyldning af Mennesker at være skadelige for Sund- 3 Febr.
heden, kan Sundhedskommissionen forbyde dets Brug, indtil Man-
gelen er afhjælpet.

§ 16. Naar Skolestuen bruges, skal Katheter og Bænke
daglig astørres med fugtig Klud og Gulvene daglig overfæres med
fugtig Dveil; der skal vaskes mindst 1 Gang om Ugen. For
Skolestue været benyttet til Røder af noget Slags, maa Katheter,
Bænke og Gulv efterpaa vaskes.

§ 17. Personer, der af Distriktslagen erklæres at lide af
Tæring, maa ikke bort sættes i Lægd; ei heller maa Børn udsættes
til Familier, hvor der er eller i den sidste Tid har været Tæ-
ringshyg. Personer fra fremmede Kommuner maa ikke modtages
til Forpleining i Herredet, uden at de ere forsynede med Læge-
attest for, at de ikke lider af Tæring eller anden smitsom
Sygdom.

§ 18. Undslader nogen at træffe de ved disse Forskrifter
paabudte Foranstaltninger eller at rette paapegede Mangler, kan
Sundhedskommissionen lade det fornødne udføre for Vedkommendes
Regning.

§ 19. Sundhedskommissionens Tilsynsmænd skal hver
inden sin Kreds holde Die med, hvorvidt noget strider mod
disse Forskrifter, og melde Overtrædelser til Sundhedskommis-
sionens Ordfører, der om fornødiges bevirker Paatale mod Ved-
kommende.

§ 20. Afvigelser fra foranstaaende Forskrifter kan til-
stedes af Sundhedskommissionen, naar denne undtagelsesvis finder
saadant paakrævet.

Kongelig Resolution

3 Febr.

af 3die Februar.

Approbation i Genhold til § 4 i Lov om Sundhedskom-
missioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kom-
munebestyrelsen for Kjøbstaden Stavanger under 15de Juni
1899 fattede Beslutning om Forandring af § 18, 1ste Pas-
sus, i de ved Kongelig Resolution af 9de September 1897 appro-
berede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sund-
hedsvæsenet inden Kjøbstaden, hvorefter nævnte Passus herefter
skal lyde saaledes:

- 3 Febr. „Al Gjødselbortbringen og Kjøren af stinkende Affald samt Kjøring af Dampvand fra kemiske Fabrikker skal ske i dækkede Vogne eller Baade fra Kl. 11 Aften til Kl. 6½ Morgen i Tiden fra 1ste Mai til 30te September og fra Kl. 9½ Aften til 7½ Morgen i Tiden fra 1ste Oktober til 30te April“.

3 Febr.

Kongelig Resolution

af 3die Februar.

De af Kraakstad Herredsstyrelse i Møde den 15de Juli 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand inden Herredet approberedes i Genhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at der i Reglerne tilføies som § 11: „Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste April 1900.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Distrikter:

Brandrode No. 1	omfatter Gaards-No. 1—10 (Eng, Frogner, Løken, Bang, Ligon, Gryteland, Kraakstad Prestegaard).
— — — — — 2	omfatter Gaards-No. 11—22 (Glennie, Bjastad, Tomter, Harestad, Dypal, Baal, Stonnerud, Dyrerud, Rød, Holt, Jaer).
— — — — — 3	omfatter Gaards-No. 23—32 og 36, 37 (Grønsetvet, Bjersrud, Solberg, Rustad, Bjørke, Kaalstad, Res, Fredstad, Li, Audenbøl).
— — — — — 4	omfatter Gaards-No. 38—42 (Kville, Album, Røkleby, Berger, Ambjørnsrud).
— — — — — 5	omfatter Gaards-No. 43—47 (Brekken, Reitvet, Hanefrop, Karlsmyr, Gusrud).
— — — — — 6	omfatter Gaards-No. 48—55 og 33, 34, 35 (Rustad o., Østereng, Løvestad, Mørk, Røjs, Myrer, Skotbu, Asper, Asperud).
— — — — — 7	omfatter Gaards-No. 56—62 og 64, 65 (Langel, Lorum, Miskum, Haga, Træaas, Hjøll, Jørensrud).
— — — — — 8	omfatter Gaards-No. 66—72 og 63 (Rud, Belsetvet, Tømt, Mellegaard, Raaum, Nordby, Østby).
— — — — — 9	omfatter Gaards-No. 73—82 (Myrer, Vaslestad, Rjeppestad, Skiseng, Ski, Herugsti, Midtjø, Lunde, Dypsand).

Brandrode No. 10 omfatter Gaards-No. 83—90 (Asgjerrud, Grøstød, 3 Febr. Mes, Bækkevar, Bjørke, Stokstad, Solberg, Stunner).

— " 11 omfatter Gaards-No. 91—95 (Sørenrud, Gjettsjø, Rolrojs, Skjegstad, Boger).

— " 12 omfatter Gaards-No. 98—103 (Bru lille, Greverud, Jevig, Hjeld, Krokhol, Ejulerud).

— " 13 omfatter Gaards-No. 104—107 (Siggerud, Taralrud, Stallerud, Veselstad).

— " 14 omfatter Gaards-No. 108—112 og 96, 97 (Vøler, Rud, Haugen. Ejil, Karlsrud, Brurfet).

— " 15 omfatter Gaards-No 113—120 (Holm, Krafestad, Aarus, Klokterud, Steganstad, Kverne, Kvatestad, Ramstad).

— " 16 omfatter Gaards-No. 121—130 (Roas, Langhus, Foss, Haugbru, Dal, Haugland, Tallatsrud, Hebæk, Ense).

— " 17 omfatter Gaards-No. 131—143 (Kullestad, Sander, Kapellet, Skoro, Monsrud, Finstad, Halstad, Krafelsrud, Ejesrud, Dromtorp, Østvet, Sinnerud).

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed 2 Suppleanter. Disse er pligtige at fungere i 3 Aar, hvorefter vedkommende Brandmester kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved at udsende Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigt muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet forat lede Slukningsarbeidet.

Er det nødvendigt, har han tillige at underrette andre Brandmestere forat saa indkaldt Mandskab ogsaa fra deres Brandroder. Naar flere Brandmestere er tilstede, fører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet. Overtrædelser af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmeldte for Raatalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet er i Tilfælde af Skogbrand pligtig til efter Brandmesterens Tilføjelse, uopholdelig at skaffe alt det Mandskab, han har forhaanden. Disse Mænd har vedkommende Gaardeier efter Brandmesterens nærmere Bestemmelse at forsyne med fornødne Redskaber, saasom Øxe, Spade eller Bøtte, samt yde dem Kost og Betaling.

Det paaligger Brandmesteren at sørge for, at fremmødende Mandskaber skiftes.

3 Febr.

§ 5. Foruden de Mandstaber, som Gaardeierne ifølge foregaaende § har at stille, er i Nødsfald enhver inden Herredet bosat, voksen, arbejdsfor Mand, der kan ansees skiftet til at deltage i Slutningsarbejdet, og som ikke har gyldigt Forsald, pligtig til paa Brandmesterens Tilsigelse at indfinde sig snarest mulig paa Brandstedet, medhavende de i forrige § nævnte Redstaber, og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham.

§ 6. Mandstaben, som er opbudt til Slutning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbejdet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden sluttet, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbejdet søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Stansning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slutningsarbejdet, uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, antænde Modvæld og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre Brandmestere eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 9. I Tiden fra 15de Juni til 15de August maa Brandmestrene ikke foretage Rejser udenfor Herredet, medmindre de har sørget for at stille en af Suppleanterne eller nærmeste Brandmester som Stedfortræder.

§ 10. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidefat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 11. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste April 1900.

Kongelig Resolution

3 Febr.

af 3die Februar.

De af Gjerdrum Herredsstyrelse i Møde den 29de April 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 11 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste April 1900.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder:

1. Lofstad, Rittberg, Røgstad, Sandum, Berg.
2. Tori, Geni, Arstad, Mo, Rjærstad, Korsmo.
3. Thørshov, Bang, Tvet, Gjerdrum, Prestegaarden.
4. Smedstad, Ølstad, Sorum og Svensrud.
5. Flatner, Gausterud, Rud, Braate, Åsmyr.
6. Fladby, Braadal, Kulrud nordre og søndre, Åst Lille, Årgvold.
7. Bahl, Fjellstad, Hammer, Ryken, Hønsen, Åst store.
8. Hungerholt, Rud, Fossum, Hellen.
9. Namodt, Røgstad, Løræg, Vestby.
10. Skei, Ekeberg, Gjesti, Trølsnes, Rustad.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandrodemester med Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandrodemesterne at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes.

§ 4. Enhver, som bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, har uophødelig at melde dette til nærmestboende Rodemester, og har denne ved et paalideligt Bud at underrette Herredets øvrige Brandrodemestere om samme, saa hver i sin Rode kan faa tilfagt Mandskab til Brandstedet, og har han selv uophødelig at begive sig til Brandstedet og overtage Ledelsen af Slukningsarbeidet.

§ 5. Enhver inden Herredet bosat vogn arbejdsfor Mand, der er skicket til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Budsendelse fra en Brandrodemester, at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende mulig forhaandenstående Redskaber, saasom Vandbøtter, Øx, og der udføre, hvad Brandrodemesteren paalægger ham. Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der ialmindelighed bør ydes uden Betaling; men vedvarer Arbeidet i flere Dage — mindst et Døgn — kan vedkommende — Brandrodemesteren heri indbefattet — efter indgivet Forestilling vente sig af Herredskassen tilstaaet en efter Omstændig-

3 Febr. hederne passende Godtgjørelse efter Herredsstyrelsens nærmere Bestemmelse.

§ 6. Mandskab, som er opbudt til Slutning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbeidet, forinden vedkommende Brandrobemester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandrobemesteren nogle Mænd, der mod en rimelig Godtgjørelse har at holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblusning er forbi. Forinden Mandstaberne forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Stansning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slutningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Modtild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slutning fornødne Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der skrives til alvorlige Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændighed tillader det, raadsføre sig med andre Brandrobemestere eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Umiddelbart efter enhver Skogbrand, har vedkommende Brandrobemester til Herredsstyrelsen at afgive en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, og hvorvidt nogen har tilfidejagt de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Alf Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille Amtmanden.

§ 9. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelse af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand, udblygges paa Herredskassen.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse.

§ 11. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste April 1900.

Kongelig Resolution

3 Febr.

af 3die Februar.

De af Søndeleads Herredsstyrelse i Møde den 19de Juni f. A. vedtagne Regler ang. Forebyggelse og Slutning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli

1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, 3 Febr. dog faaledes at § 10 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste April 1900.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder:

- Rode 1 Gaardene Aakvaag, Tidje og Sandnes.
- 2 ——— Gloppe, Ripe, Hope og Grimsland.
- 3 ——— Randvig, Grundesund og Ødegaarden af Om-
land.
- 4 ——— Øslebø, Lindstøl, Omland, Fæbo og Garte.
- 5 ——— Torsteberg, Bøsvig, Nødenes, Auland, Moen
og Hagedal.
- 6 ——— Vestre Røisland, Løvdal og Lindland.
- 7 ——— Østre og Vestre Røed, Auland, Moland, Bratte-
land og Bormeli.
- 8 ——— Søndeled og Homme.
- 9 ——— Sjaabaag, Dale og Hannemyr.
- 10 ——— Stamso, Søvig og Husaas.
- 11 ——— Hødnebo, Disang, Næslesvaag og Gjernes.
- 12 ——— Tjendal, Skjeldso, Den, Hængen og Barmen.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandrodemester med Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandrodemesterne at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved Udsendelse af Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandrodemestere forat faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder.

Naar flere Brandrodemestere er tilstede, fører den, inden hvis Rode Branden raser, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

Overtrædelser af Bestemmelserne i ovennævnte Lov har Brandrodemesterne at anmelde for Raadsmyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat voksen arbejdsfør Mand, der er stillet til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Budsendelse fra en Brandrodemester at indfinde sig paa Brandstedet medhavende mulig forhaandenværende Redskaber, saasom Ør, Spade eller Hakke og der udføre, hvad Brandrodemesteren paalægger ham.

Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der i Almindelighed bør ydes uden Betaling; men vedvarer Arbeidet i flere

3 Febr. Dage (mindst over 2 Dage) kan vedkommende (Brandrobemesteren heri indbefattet) efter indgiben Forestilling vente sig af Herredsforsamlingen tilstaaet en efter Omstændighederne passende Godtgjørelse efter Herredsstyrelsens nærmere Bestemmelse.

§ 5. Mandskab, som er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet, forinden vedkommende Brandrobemester dertil giver Tilladelse. Antagets Ilden slukket, udvælger Brandrobemesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblusning er forbi. Forinden Mandskaberne forlader Brandstedet, bør Lederne af Arbeidet søge indhentet saavidt muligt nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 6. Til Slukning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederne af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tiden og Omstændighederne tillader det, raadføre sig med andre Brandrobemestere eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til derom snarest muligt at underrette vedkommende Brandrobemester. Ligesaa er enhver pligtig til at være Brandrobemesteren behjælpelig med at indkalde Mandskab.

§ 8. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandrobemester til Herredsstyrelsen at afgive en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse og hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse.

§ 10. Nærværende Regler træder i Kraft fra 1ste April 1900.

Kongelig Resolution

3 Febr.

af 3die Februar.

De af Opdals Herredsstyrelse i Møde den 22de April 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 2, sidste Punktum gives saadan Form: „Enhver inden Herredet boende Eier, Bestyrer eller Bruger af matrifuleret Jord er pligtig til at modtage Valg“, og at § 6, 1ste Punktum, skal lyde: „Enhver arbejdsdygtig Mand inden Branddistriktet, der ikke har lovligt Forsald, er pligtig til efter Tilføjelse uopholdelig at møde ved Brandstedet“ o. s. v. som i Udkastet.

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende 4 Distrikter:

1. Nordre Distrikt, bestaaende af Opdals Prestegaard og hele Trakten nordenfor Malmens Elv til Visna eller Rennebomærket samt Markene mod Indset.
2. Søndre Distrikt, bestaaende af hele Dribdalstrakten søndenfor Malmens Elv og Gaardene Bjerkås paa begge Sider af Driba Elv.
3. Vestre Distrikt, bestaaende af hele Trakten paa begge Sider af Driba Elv fra og med Gaardene Ranem og Bjerkås til og med Furunæs og Morken.
4. Ønset Distrikt, omfattende hele Ønset Sogn vestenfor Furunæs og Morken.

§ 2. For hvert af de i § 1 nævnte Distrikter vælger Herredsstyret en Brandmester tilligemed Suppleant for 3 Aar ad Gangen. Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. I ethvert Vakancetilfælde foretages Suppleringsvalg. Enhver inden Herredet boende Eier, Bestyrer eller Bruger af matrifuleret Jord er pligtig til at modtage Valg.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Lovbestemmelserne om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes. Efter Overtrædelse, har han at anmeldte denne for Baatalemyndigheden.

Saa snart Brandmesteren er bleven vidende om, at Skogbrand er udbrudt, har han hurtigt muligt at indkalde det fornødne Mandskab og begive sig til Brandstedet forat lede Slukningsarbeidet.

I fornødent Fald kan Mandskab tilkalbes fra hvilket som helst Distrikt, og isaaald underretter Brandmesteren nærmeste Brandmestere, for at saa Mandstaberne tilkalde. Naar flere Brandmestere er tilstede, forer den af dem, i hvis Distrikt Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

3 Febr.

§ 4. Efterat Branden er begrændset eller dæmpet, har Brandmesteren at anordne fornøden Vagt, indtil at al Fare for Ildens Udbredelse eller Opblussten er forbi.

§ 5. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, er pligtig til snarest muligt derom at underrette vedkommende Brandmester. Ligesaa er enhver pligtig til at være Brandmesteren behjælpelig med Mandstabernes Indkaldelse.

§ 6. Enhver arbejdsdygtig Mand inden Branddistriktet, der ikke har lovligt Forsald, er pligtig til efter Tilsigelse uopholdelig at møde ved Brandstedet, medhavende mulig forhaandenstående Redskaber, saasom Øre, Spade eller Haks m. m. og der uden Betaling for de 2 første Døgn, han maatte deltage i Arbejdet, udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham.

§ 7. Mandskab, der er opbudt til Slutningsarbejdet, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Arbejdet, førend vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse.

§ 8. Strax efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive Indberetning til Herredsstyret om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse og om hvorvidt nogen har tilfidsat de Pligter, som nærværende Regler paalægger.

§ 9. Brandmester eller i Tilfælde Suppleant tilkommer en Godtgørelse af 3 — tre — Kroner for hver Dag, de i Stillings Medfør maa holde sig i Marken, hvorhos de af Herredsstyret kan tilstaaes Skuds og andre nødvendige Udgifter. Ligesaa kan Herredsstyret tilstaa de fremmødte Mandskaber, der har arbejdet længere Tid end 2 Døgn, 2 — to — Kroner pr. 12 Timers Arbejde for den overflødende Del.

Udgifterne bliver af Vigningskommissionen og efter dennes Skøn at udligne paa de i Herredet værende Skogeiendomme.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under strengere Straffebestemmelser.

Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Juli 1899.

3 Febr.

Kongelig Resolution

af 3die Februar.

De af Meldalens Herredsstyrelse i Møde den 29de April 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de

Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil 3 Febr. videre.

De approberede Regler er saalydende:

- § 1. Herredet inddeles i følgende 12 Brandroder, nemlig:
1. Loroden, bestaaende af følgende Gaarde: Mogset, Moen, Granmoen, Damli, Rødslettet, Rye, Lo, Løsslettet, Kvam, Dombu og Reberg.
 2. Skogbygdens Rode: Storsten, Stolsmo, Grønli, Høidal, Høidal lille, Snuruuås, Steigen, Steigavolden, Nordsteigen, Haugen, Laushus, søndre og nordre, Fagerli, Løffens Grube, Lien, Langeng, Jordhus og Skjodstift med Hamrum.
 3. Namot—Storbuum's Rode: Bustad, Gravraaf, Staveli, Namot, Urvandet, Løffen, Granaas, Fjeldheim, Storbuum, Lillebuum, Voldmo, Lilleneve, Grutfæteren, Fjeldhaug, Grutfæterhagene, Blomli, Skubholdt og Buli.
 4. Vold—Re Rode: Vold, Nordvold, Kallstad, Berg, Vassen, Gressfad, Prestegaarden, Holstad, Bræffen, Re, Østfad og Solberg.
 5. Lund—Rigstad Rode: Lund, Rigstad, Stokkan, Fiske, Hoel, Stenaasen, Dybli, Sæteren, Svartfæteren og Svaskild.
 6. Grutroden: Stene, Fosø og Grut.
 7. Tjerpstadroden: Tjerpstad, Bøgevold, Dningen, Na, Bøgevoldsfæteren og Drugudal.
 8. Øversjøens Rode: Sæter, Staana, Grytbof, Resel, Øversjøen, Snoen, Rye og Rjerstad.
 9. Sjørtstadroden: Hilstad, Muan, Sjørtstad, Sjørtstadvold, Voldøien, Golum, Bjørset og Høve.
 10. Løfroden: Mosbrynd, Fosjen, Halsgjerd, Solem, Løffen, Haukli, Snøsen, Lilleholt, Garberg, Myrhaugen, Myren, Lien, Skjerveøien og Algholt.
 11. Storaasroden: Storaas, Lilleaas, Espaa, Halsset, Svinsaas, Dragset, Drugli, Blokkum, Sjugustad, Langset, Heli, Mjøen og Haukaas.
 12. Laksøibygðens Rode: Laksøien, Gjetsten, Slaatten, Halbolette, Trætvik, Morken, Svinsaasklien, Høili, Stupelvik, Ruli, Blakstadli, Blakstad, Ringen, Vedul, Stranden, Sandvik, Groeggen og Bjertthaug.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Opsynsmand med Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Opsynsmanden at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saa snart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, hurtigt muligt at indkalde de fornødne Mandstaber og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet.

3 Febr. Er det nødvendigt, har han tillige at budsende Opsynsmænd i tilstødende Brandroder, der er pligtige at indfinde sig paa Brandstedet med nødvendigt Mandskab og deltage i Slutningsarbeidet. Naar flere Opsynsmænd er tilstede, fører den, inden hvis Rode Branden raser, Overledelsen af Slutningsarbeidet.

Overtrædelse af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Opsynsmanden at anmelde til Raadalemyndigheden.

§ 4. Enhver saavel Skogeier som Eier af matrikuleret Ejendom inden Herredet samt enhver inden samme bosat voksen, arbeidsfør Mand, der er stiftet til at deltage i Slutningsarbeidet og ikke har gyldigt Forsald, er paa Tilsynsmandens Budsendelse pligtig til at indfinde sig paa Brandstedet medhavende mulige forhaandenbærende Redskaber, saasom Økse, Spade eller Haks, og der udføre, hvad Opsynsmanden paalægger ham.

Slutningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der i Almindelighed bør ydes uden Betaling; men vedvarer Arbeidet i flere Dage — mindst over 2 Dage — kan Vedkommende efter indgivet Forestilling vente sig af Herredskassen tilstaaet en efter Omstændighederne passende Godtgjørelse efter Herredsstyrets nærmere Bestemmelse.

§ 5. Til Begrænsning eller Standsning af Skogbrand kan Opsynsmanden uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Diger, opstænde Mobild og forøvrigt iværksætte de til Jldens Slutning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tiden og Omstændighederne tillader det, raadføre sig med andre Opsynsmænd eller Medlemmer af Herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 6. Enhver af Herredets Indvaanere, som maatte blive vidende om at, Skogbrand er opstaaet, er pligtig til derom snarest mulig at underrette vedkommende Opsynsmand.

§ 7. Det opbudte Slutningsmandskab maa ikke ophøre med Slutningsarbeidet eller forlade Brandstedet, førend vedkommende Opsynsmand dertil giver Ordre eller Tilladelse. Antages Jlden slukket, har Opsynsmanden at beordre nogle Mand, som efter Tur har at holde Vagt ved Brandstedet for at sikre mod Jldens videre Opblusning.

§ 8. Opsynsmanden har snarest muligt at underrette Stedets Lensmand om, at Skogbrand er opstaaet.

§ 9. Opsynsmanden har umiddelbart efter enhver Skogbrand at afgive til Herredsstyret Indberetning, indeholdende Oplysning om Jldens Opkomst, dens Udbredelse, omtrentlig Skadens Størrelse, samt hvorvidt Noget har tilfidefat de Pligter, som nærværende Regler paalægger ham.

§ 10. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af

heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af 3 Febr.
 Skogbrand, udredes af Herredskassen.

§ 11. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 med Bøder, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse.

§ 12. Nærværende Regler træder i Kraft 1ste April 1900.

Kongelig Resolution

3 Febr.

af 3die Februar.

De af Veierens Herredskthjælp i Møder den 22de Juli og 23de Oktober 1899 besluttede Vedtægter for Behandling af Bærnskog inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Bærnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

De approberede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Flekning af Næver og Bark paa staaende Skog er forbudt.

§ 2. Hvor gammel Ved, Affaldsved, Nedsald eller Tørved er forhaanden, paahviler det Brugeren — herunder ogsaa indbefattet Husmanden — fortrinnsvis at benytte dette til Brændsel saavel fra Løvskog som fra Naalekog.

§ 3. Hugst af Birk og Asp under 13 ctm. paa Rod, denne ved Afhugget regnet 21 ctm. fra Marken, er i Almindelighed forbudt. Hugst af mindre Træer kan kun foretages efter Udvisning af Opsynsmanden, hvor han finder, at saadan Hugst uden væsentlig Skade for Skogen kan iværksættes.

§ 4. Hugst af konglebærende Furu (Frøtræer) er forbudt. Ligeledes Hugst af vækterlige Furu-træer under 15 ctm. Top, regnet 4.5 mtr. fra Roden, medmindre Opsynsmanden finder, at saadanne uden væsentlig Skade for Skogen kan udvises.

§ 5. Under Hugst i Bærnskog skal af overmaals vækterlige Træer gjen sættes de nødvendige Frøtræer; i Almindelighed i et Antal af ikke under 5 Stkr. pr. Dekar for Birkens og 10 Stkr. for Furuens Vedkommende.

§ 6. Under Hugst af Løvskog skal ingen Stubbe gjen sættes over 21 ctm. fra Marken, hvorhos Afhugget gøres glat, skraanende til en Side, ligesom det under Loipning er forbudt at bestadige den paa Rodstubben gjenværende Næver og Bark. Ødelæggelse af Rodstub er i Almindelighed forbudt.

§ 7. Hugst af Løvskog og Naalekog langs Veier-Elven og dennes Bielbes Bredder er forbudt indenfor de af Bærnskogskomi-

3 Febr. teen fastsatte Grændser, og kan Undtagelser kun ske efter Tilladelse og Udvisning af Ophsynsmanden.

§ 8. Hævning med Gjeder i Tursfog om Vaaren før 24 Juni er forbudt.

§ 9. Til at føre Ophsyn med Værnsfogen og paa de disse Vedtægters Overholdelse, antages af Bejerenes Herredsstyrelse 3 Mænd, hver med sit Distrikt. Disse Ophsynsmænd, der aflønnes med en Halvdel af Herredet og en Halvdel af Staten, have at vejlede Skogejerne og Avirkerne med Hensyn til Vedtægternes Forstaaelse, paa de deres Overholdelse og foretage de Udvisninger, som ere forestrebne, samt forøvrigt holde sig efterrettelig den dem meddelte Instrux, der udfærdiges af Herredsstyrelsen og approberes af Skogforvalteren.

Det anføres, at Grændser for Værnsfogen ere ansatte overensstemmende med Værnsfogslovens § 2.

3 Febr.

Kongelig Resolution

af 3die Februar.

I Henhold til § 89 jfr. § 15, samt § 92 i Lov om Bygningssæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes:

1. At der meddeles Stadfæstelse paa de af Skiens Kommuneskyre i Møder den 30te August og 29de December 1899 vedtagne Tillægsbestemmelser til ovenansførte Lov, forsaavidt nævnte By betræffer.

2. At de for Skien ved Højeste Resolution af 31te December 1886, jfr. Kongelig Resolution af 10de Oktober 1896 approberede skærpede Byggeforskrifter ophæves.

De approberede Tillægsbestemmelser er saalydende:

§ 1. Murtvang gjælder for det Strog af Byen, der ligger indenfor følgende Grændser:

Fra Lundebacken og Gaden vestenfor Lundetangens Bryggeri op Lundebacken til Lundeagaden, følgende denne til Hesselbergsgade, derfra østover til Cappelen's Gade, derfra nordover til Fredrik Stangs Gade og videre østover til Rektor Drns Gades Forlængelse mod Syd, langs denne indtil det omregulerede Skiftrædets Forlængelse mod Øst og derfra følgende dette mod Øst til Fjeldfoden, derefter mod Syd gennem den omregulerede Kamperhauggade til det nordøstre Hjørne af Tobaksfabrikant Roes forrige Eiendom, derfra sydover følgende Foden af Fjeldvæggen bagom Underfoged Pedersen's forrige Gaard og Høyers Hotel, fortsættende langs Fjeldfoden paa østre Side af Jernbanelinien til det indadgaaende Hjørne ved Jernbanens Brygge østenfor Toldboden, derfra efter en Linie

til Nordsiden af Damfoss og videre derfra over Hjellevandet om 3 Febr. Rundetangens yderste Spids til Udgangspunktet. Grændsen følger de foran nævnte Gaders Midtlinie.

§ 2. Ethvert Tag skal være tækket med ildfast Materiel, dog ikke krum Sten, og maa paa Loftet, forsaavidt angaar Tage af under 10 Meters Længde, forsynes med mindst et Tagvindu i Jernramme og for længere Tage med et saadant for hver 10 Meters Længde, hvilke, hvis de ligger høiere over Loftgulvet end 1,25 m., maa være let tilgængelige fra Loftet.

Paa Loftet i 2-etages Træ- eller Murbindingsværksbygninger maa ikke indredes Sidsædværelser.

§ 3. Hver Gang noget afhændes eller bortfæstes af en Grund, skal paa Kontrahenternes Bekostning den afhændede Tomt opmaales og derover udstedes Kart og Maalebrev.

Naar en Grund eller Tomt udstykkes, skal hver Del strax af Stadskonduktøren forsynes med Nummer, som i Kartforretningen antegnes og derefter indføres i Matrifuklen. Intet Hjemmelsdokument paa Tomt eller Grund maa thinglæses, med mindre Maalebrev eller Gjenpart af Maalebrev medfølger.

§ 4. Ethvert Kart bør angive det sande Nord, vise Pladeindholdet og ei alene enhver Sides Længde, men ogsaa enhver fornøden Konstruktionslinie i Metermaal, saa at Tomten eller Grundens Figur, efter de optagne og paastrevne Maal, med Letthed igjen kan konstrueres efter hvilken som helst Maalestof. Det bør tilføjende fremstille noget af de tilstødende Grunde, samt vise Grundeierens Navn. Eiendommens Matrifuknummer og hvor den er beliggende. Den Maalestof, hvorefter disse Karter indrettes, bør i Regelen være $\frac{1}{500}$ Del af den virkelige Størrelse. Dog kan ogsaa en mindre Maalestof anvendes, forsaavidt Karterne ikke efter den angivne kunne indtages i den dertil indrettede Protokol.

§ 5. Stadskonduktøren skal føre en Protokol, hvori alle Opmaalings- og Kartforretninger indføres og den konstruerede Figur af den opmaalte Grund indtages under Bekræftning af ham og Kartvidnerne. Denne Protokol, der forsynes med Register, bliver at autorisere af Oberovrigheden.

Desuden holder Stadskonduktøren de Journaler, Kopibøger og andre Protokoller, som Magistraten maatte bestemme.

§ 6. For Opmaalning af Tomter og Grunde tilkommer Stadskonduktøren, naar Arealet er:

	200 m. ² eller derunder	Ar.	6,00
over	200 " indtil 400 m. ²	"	8,00
"	400 " — 800 "	"	10,00
"	800 " — 1600 "	"	12,00
"	1600 " — 3200 "	"	16,00
"	3200 " — 6400 "	"	20,00
"	6400 " — 12000 "	"	26,00

Febr. 3 og videre for hver Forøgelse af indtil 8000 m.² et Tillæg af Kr. 4,00; for denne Betaling skal tillige en Udskrift af Kartforretningen og Kartet leveres. For ny saadan Udskrift betales Halvdelen af ovenanførte Godtgjørelse.

For en Attest i Anledning af Opmaaling f. Ex. om, at ingen Forandring ved en opmaalt Grund er foretaget, tilkommer han 2 Kr.

Hvis Formandskabet efter Forestilling fra Stadsfonduktøren finder, at en Opmaalings- og Kartforretning har været forbunden med et Arbejde, der ikke staar i noget rimeligt Forhold til den derfor ovenbestemte Godtgjørelse, og Parterne i denne Henseende ei kunne enes, bestemmes denue af Formandskabet. Stadsfonduktøren har paa Forretningen under sin Haand at anføre den derfor oppebaarne Betaling.

§ 7. De i Lov af 27de Juli 1896 om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem i §§ 85, 86 og 87 indeholdte Bestemmelser skal ogsaa være gjældende for nærværende Tillægsbestemmelser.

8 Febr.

Høieste Resolution

af 8de Februar.

- 1) Overensstemmende med § 1 i Lov om Vaarsildfiskeriet af 24de September 1851 befales organiseret et særskilt Opsyn under Vaarsildfiskeriet i Nordre Bergenshus Amt i den Udstrækning, som af Departementet for det Indre bestemmes.
- 2) Nævnte Departement hemyndiges til at træffe de til Opsynets Sværfsættelse nødvendige Foranstaltninger, udfærdige de nærmere Forskrifter for dets Virksomhed samt til at træffe de i ovennævnte Lovs § 23 omhandlede Bestemmelser vedkommende Fiskedommere.

Rettelse.

I den i No. 44 for 1899, Side 671, indtagne Resolution af 11te Novbr. f. A. angaaende Indskrænkning i Anvendelsen af Pigtraad til Gærde i Lysters Herred skal Slutningen af Post 2 lyde: „samt med 1 Troe i mindst 60 cm.s Høide over Marken“ istedetfor, som der paa Grund af en Skrivfeil staar: „samt med 1 Traad“ o. s. v.

Udgiver: E. R. Wæymann.